

jeg havde nær sagt stikker de baltiske folk blå i øjnene.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er jo altid et godt spørgsmål, om noget er realistisk eller ej. Det er en grundlæggende del af regeringens udenrigspolitik at sikre, at de baltiske lande er i samme klub som de øvrige central- og østeuropæiske lande, der ønsker medlemskab af Den Europæiske Union, og det er regeringens grundlæggende holdning – og dermed min – at når Europaaftalerne med de tre baltiske lande bliver underskrevet i løbet af ganske få dage, så er de tre baltiske lande medlemmer af samme kreds af lande, der skal behandles under de kommende optagelser.

Jeg skrev i Det Fri Aktuelt den 18. maj 1995: »Der er kun én division af potentielle medlemmer i forhold til EU og NATO. Der er ingen 2. division. Enhver opdeling vil være risikofyldt. Den vil sende forkerte signaler på alle områder, og den vil holdningsmæssigt ikke være acceptabel. Alle lande skal, når betingelserne for medlemskab er opfyldt, behandles ens, mens indfasningstempoet kan være forskelligt. Vi skal i Danmark bidrage til, at tempoet i de baltiske lande kan opretholdes ved at styrke samarbejdet, og jeg har opfordret de baltiske lande til at bruge overgangsperioden aktivt.«

Jeg kan derfor bekræfte, at det er regeringens klare holdning, og det er den, jeg har givet udtryk for i forbindelse med mit besøg i Baltikum, at regeringen ønsker en udvidelse af EU. Det er faktisk også EU's hovedopgave for afholdelse af regeringskonferencen i 1996.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke rigtig, statsministeren forklarer os, hvordan det skulle sikres, at der ikke opstår en 1. division og en 2. division, for statsministeren må jo være klar over, at mange kredse iblandt regeringerne ønsker det. F.eks. sagde EU-Parlamentets formand, Klaus Hänsch, da han var i København for ikke så lang tid siden, at ud over Cypern og Malta bør vi hurtigst muligt efter konferencen i 1997 indlede forhandlinger med Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn. De øvrige må vente, sagde altså Klaus Hänsch.

Der arbejdes altså fra EU-Parlamentets formand, og det dækker givetvis også de tyske holdninger, helt klart med en 1. og en 2. division. Det er derfor, Enhedslisten har sagt, at den politik, regeringen fører, i virkeligheden fører

ud i en deling af Europa ned langs Polens østgrænse. Er statsministeren ikke klar over, at den danske regering faktisk løber den risiko, at den stikker de baltiske lande blå i øjnene og fører en forkert politik, der rent faktisk kommer til at føre til en deling ned langs Polens østgrænse?

Kent Kirk (KF):

Vil statsministeren ikke bekræfte, at set ud fra en sikkerhedspolitisk synsvinkel er det af overordentlig stor betydning, at de baltiske lande hurtigst mulig kan blive medlemmer af EU, og at de praktiske problemer, der kan opstå, må klares i forbindelse med de overgangsordninger, som EU må aftale med de baltiske lande?

Finder statsministeren, at de overgangsordninger ville være uoverkommelige for EU at indgå?

Jeg har den opfattelse, at da man optog Grækenland, Spanien og Portugal, udviklede det sig jo ikke til, at EU på nogen måde blev til en 1. og en 2. division, så vil statsministeren ikke bekræfte, at det ikke behøver at blive tilfældet, hvis viljen er til stede i EU, når man optager de baltiske lande?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen gav mig egentlig svaret på hr. Keld Albrechtsens eget spørgsmål. Vejen til at undgå en forskelsbehandling er at insistere på, at der ikke skal være forskelsbehandling, og det vil være meget, meget utænkeligt, at et EU-lands regering vil anlægge det synspunkt, at der skal være forskel på de lande, der har undertegnet Europaftaler. Europaftaler er jo selve adgangsbilletten til at rykke op i den samme division. Det ligger i kortene, det ligger i spillereglerne.

Derfor er det en klog og vigtig dansk udenrigspolitik at insistere på, at alle lande skal behandles og vurderes ens. Der kan være forskelle i overgangsperioden, men medlemskabsperspektivet skal være ens for alle, der har underskrevet Europaftalerne.

Til hr. Kent Kirk må jeg sige, at jeg helt deler hr. Kent Kirks vurdering og kan derfor svare bekræftende på det spørgsmål, der blev stillet til mig. Jeg er enig i, at det er vigtigt også ud fra et sikkerhedspolitisk synspunkt, at de baltiske lande får mulighed for at blive medlemmer af Den Europæiske Union.

Jeg er også enig i det synspunkt, at vi før – der er jo ikke noget nyt i denne sammenhæng – har haft forskellige overgangsordninger.